

Uchwała nr 1/2016 z dnia 21. czerwca 2016 roku
w sprawie wystąpienia do Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie
z wnioskiem o nadanie dr. Janowi Wawrzyniakowi stopnia doktora
habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych

Powołana w dniu 08.03.2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Jana Wawrzyniaka, działała w składzie:

- przewodniczący: prof. dr hab. Agnieszka Kijewska
- sekretarz: dr hab. Joanna Mysona Byrska
- członek komisji: dr hab. Adriana Schetz
- członek komisji: dr hab. Tereza Obolevich
- Oraz recenzenci: prof. dr hab. Andrzej Szahaj
dr. hab. Zbigniew Wolak
prof. dr. hab. Piotr Gutowski

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2015 poz. 1842) komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy, czyli zbiór publikacji oraz monografia

2. aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy (wg kryteriów określonych w paragrafie 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09. 2011; Dz.U. nr 196, poz. 1165):

- 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych;
- 2/ autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów, dokumentacji, ekspertyz;
- 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR);
- 4/ liczbę cytowań (wg WoS);
- 5/ indeks Hirscha;
- 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych;
- 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową;
- 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych.

3. jego osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne:

- 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych;
- 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych;
- 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;
- 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych;
- 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska;
- 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego;
- 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich;
- 8/ udział w zespołach eksperckich.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pod tytułem: *Znaczenie i wartość w filozofii Johna McDowella i Barry'ego Strouda. Przedmiot refleksji czy redukcji?*, wyd. Księgarnia Akademicka, Kraków 2015. recenzenci: R. Ziemińska, S. Kołodziejczyk.
2. sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez niego wykaz i wybór

reprezentatywnych publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w art. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia),

3. sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o nadanie:

Doktorowi Janowi Wawrzyniakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

- za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego (TAK) –głosów 4 (cztery)
- przeciw – (NIE) – głosy 0 (zero)
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ –głosy 2 (dwa).

W posiedzeniu Komisji brało udział sześciu członków Komisji.

Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie **status opinii** (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

UZASADNIENIE

1. Informacje ogólne:

Dr Jan Wawrzyniak w roku 1999 uzyskał magisterium z filozofii w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, na podstawie pracy „Koncepcje prawdy w pismach Ludwiga Wittgensteina”; natomiast w roku 2004 uzyskał doktorat z nauk humanistycznych w zakresie filozofia, również na Uniwersytecie Jagiellońskim, Wydział Filozoficzny, na podstawie pracy pt.: „Krytyka metafizyki w późnych pismach Ludwiga Wittgensteina”, promotorem był prof. dr hab. Włodzimierz Galewicz, recenzentami prof. dr hab. Maciej Soin i dr hab. Tomasz Placek.

2. Główne osiągnięcie habilitacyjne

Monografia: Jan Wawrzyniak, *Znaczenie i wartość w filozofii Johna McDowella i Barry'ego Strouda. Przedmiot refleksji czy redukcji?*, wyd. Księgarnia Akademicka, Kraków 2015, s. 194.

Recenzje przedstawili:

Prof. dr hab. Piotr Gutowski w swojej recenzji uznaje, że od strony formalnej rozprawa habilitacyjna jest bardziej zbiorem osobnych artykułów powiązanych nazwiskami Barry'ego Strouda i Johna McDowella niż zwartą monografią pewnego problemu, która zaplanowana została przed powstaniem składających się na nią części. Jej pierwszy rozdział został uprzednio opublikowany jako artykuł, o czym Autor wyraźnie w książce zaznacza. Choć książka dotyczy osobnych kwestii: problemu znaczenia i problemu wartości w ujęciu każdego z wymienionych filozofów, zdaniem recenzenta, Habilitantowi udało się przekonująco wykazać powiązanie między tymi zagadnieniami i niezależnie napisanymi tekstami, co pozwala traktować ją jako wewnętrznie spójną całość. Spójność zapewnia monografii sceptyczne stanowisko McDowella i Strouda w kwestii skrajnego naturalizmu oraz ogólnych teorii, które poruszając się wyłącznie w perspektywie zewnętrznej miałyby wyjaśnić, czym jest znaczenie i czym są wartości. Zdaniem recenzenta te elementy powinny zostać wyeksponowane w tytułach rozdziałów i tytule całości. W monografii pojawiają się powtórzenia, których można było uniknąć przy staranniejszej redakcji tekstu. Oceniając książkę od strony merytorycznej prof. Gutowski chwali trafność doboru tematu. Filozoficzne koncepcje McDowella i Strouda zasługują na pogłębione analizy i -

wraz z koncepcjami L. Wittgensteina, do których obydwaj nawiązują – stanowią dobry punkt odniesienia dla kształtowania własnych poglądów Habilitanta. W napisanej w duchu analitycznym monografii recenzent wyróżnia trzy warstwy: rekonstrukcyjną, interpretacyjną i konstrukcyjną. W tej ostatniej Habilitant proponuje samodzielne rozwiązania i stanowiska, np. interesujące operatorowe ujęcie prawdy, które ma być antidotum na pewien brak identyfikacyjnej koncepcji prawdy, polegający na tym, że - zgodnie z nią - zdania, które zdają się stwierdzać ten sam fakt, wyrażają różne myśli, a więc nie można utożsamiać faktów z myślami. Generalnie, prof. Gutowski uznaje, że choć proponowane przez Habilitanta rozwiązania są dyskusyjne, to znajdują się one w obszarze rozwiązań sensownych i dobrze uzasadnionych.

Prof. dr hab. Andrzej Szahaj w recenzji zwraca uwagę, że struktura przedłożonej monografii sprawia bardziej wrażenie zbioru kilku osobno napisanych rozpraw niż klasycznej książki monograficznej z dobrze określonym tokiem narracji, w której poszczególne rozdziały stanowią uzupełniające się fragmenty całościowego planu. Części te nie były wcześniej drukowane i się zajązają; recenzent nie uważa tego faktu za dyskredytujący rozprawę jako taką. Całości pracy patronuje namysł nad poglądami Ludwiga Wittgensteina, tzw. „drugiego Wittgensteina”, co recenzent ocenia pozytywnie. Monografia została napisana w poetyce filozofii analitycznej w jej ortodoksyjnej wersji i znakomicie spełnia jej wymogi. W rozprawie widoczne są pewne ujemne cechy filozofii analitycznej, przede wszystkim zupełny brak odwołań do kategorii wykraczających poza repertuar analityczny oraz pełną akceptację paradygmatu indywidualistycznego, tak typowego dla filozofii analitycznej, nakazującego patrzeć na człowieka nie jak na byt kulturowy czy społeczny, lecz jak na izolowaną jednostkę, w której sprawą zasadniczą jest jej samotny umysł. Wątki te mogłyby wzbogacić pracę, a główne tematy ukazać w innym świetle, mimo tego recenzent ocenia rozprawę jako bardzo dobrą. Habilitant jest świetnie odczytany w literaturze analitycznej, potrafi wnikliwie myśleć i analizować, ma jednak wyraźne skłonności do trzymania się ortodoksji analitycznej, brak mu ducha buntu i w tym sensie jest mało twórczy, co jednak jest zgodne z charakterem filozofii analitycznej, a jej wyznawcy piszą w sposób programowo przyczynkarski. Z tego też powodu recenzent wyraża wątpliwość, czy przedłożono rozprawa jest istotnym osiągnięciem naukowym i czy wnosi coś nowego do dyscypliny, ponieważ problematyka jest dobrze znana. Niemniej jednak za nowatorstwo monografii uznaje fakt, że poglądy Barry' go Strodua jak i Johna McDowella nie znalazły dotąd

w filozofii polskiej tak szerokiego przedstawienia; wybór autora jest zatem zasadny. Zdecydowany plus pracy to umiejętność Autora argumentowania i komentowania; wkład Autora jest znaczący. Prof. Szahaj na temat rozprawy i jej autora stwierdza: „Widać bardzo wyraźnie, że bardzo dobrze zna się na omawianych przez siebie tematach, że jest świetnie odczytany w literaturze analitycznej, że poznał dogłębnie poglądy głównych bohaterów swojej rozprawy, że potrafi wnikliwie myśleć i analizować (...). W swojej klasie i grze jest dobrym zawodnikiem, używając żargonu sportowego” (s. 3-4). Recenzowana praca, zdaniem recenzenta, spełnia wymogi stawiane rozprawom habilitacyjnym.

Ks. dr hab. Zbigniew Wołak w swojej recenzji zwraca uwagę, że z pośród czterech rozdziałów rozprawy habilitacyjnej, które stanowią zwartą książkę zachowują pewną samodzielność, pierwszy z rozdziałów był uprzednio opublikowany jako artykuł. Autor w swoich rozważaniach wybiera konkretny kierunek i pomija wiele wątków, które mogą się wydawać ciekawe czytelnikowi. Książka i inne publikacje autora dają kontakt z filozofią analityczną uprawianą na wysokim poziomie i wykorzystującą uznanych myślicieli, ale również zachęcają do osobistej refleksji i dyskusji, w którą czytelnik może się włączyć. Jest to kompetentna i sprawna robota filozoficzna. Tematyka rozprawy obraca się wokół zagadnień od dawna badanych w filozofii analitycznej, ale przybliżenie polskiemu czytelnikowi poglądów Johna McDowella i Barry'ego Strouda, ich analiza, krytyka i rozwinięcie jest ważnym osiągnięciem. Autor rozprawy często zamieszcza własne propozycje stając się równorzędnym uczestnikiem dyskusji.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej :

Ad. 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Habilitant przedstawił 9 artykułów naukowych opublikowanych po doktoracie z filozofii w czasopismach naukowych, w tym 7 odnotowane na liście ERIH; dziesiąty artykuł w punktowanym czasopiśmie z listy ERIH jest w druku. Jeden z artykułów został przygotowany w języku angielskim we współautorstwie (50%) z dr Jakubem Gomułką. Habilitant nie redagował i nie współredagował dzieł zbiorowych.

Ad. 2/ katalogi wystaw – nie dotyczy.

Ad 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR) - 0

Ad 4/ liczbę cytowań (wg WoS) -0

Ad 5/ indeks Hirscha – 0

Ad 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych –brak informacji;

Ad 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową – brak informacji;

Ad 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych –brak informacji;

Prof. Gutowski stwierdził, że pozostały dorobek Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nie jest imponujący i obejmuje 10 artykułów (w tym jeden w druku i jeden we współautorstwie), a tematy kilku z nich są zbliżone do tematyki książki. Pod względem jakościowym stanowią one solidny dorobek, aczkolwiek widać, że Habilitant pozostaje pod dużym – zdaniem recenzenta zbyt dużym - urokiem Wittgensteina i dobrze by było gdyby w przyszłości zachował do niego większy dystans. Recenzent podkreślił, że cenne jest to, że habilitant proponuje własne, dobrze przemyślane rozwiązania problemów filozoficznych.

Prof. Andrzej Szahaj pozytywnie ocenia również pozostały dorobek Habilitanta. Pisze: „Generalnie wszystkie artykuły uważam za przykład porządnej roboty filozoficznej i znak bardzo dobrej kompetencji naukowej habilitanta” (por. s. 6), zaznaczając zarazem, że dorobek w aspekcie ilościowym „nie jest imponujący”. Recenzent uważa również, że bardzo dużym minusem jest brak informacji o aktywności konferencyjnej, udziale w życiu międzynarodowym, czy też odbytych stażach naukowych. Sprawa może się jednak wyjaśnić w trakcie trwania posiedzenia komisji habilitacyjnej i pod tym warunkiem konkluzja jest pozytywna, a recenzent wnosi o dopuszczenie dr Jana Wawrzyniaka do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Ks. dr hab. Zbigniew Wolak zauważa, że podoktorski dorobek Habilitanta zawiera dziesięć artykułów i jedno tłumaczenie z języka angielskiego. Jeden z artykułów jest wykorzystany jako rozdział w rozprawie habilitacyjnej. Artykuły poświęcone są różnym zagadnieniom z zakresu metafizyki, metaetyki i filozofii języka. Wszystkie artykuły, podobnie jak rozprawa habilitacyjna, prezentują wysoki poziom naukowy, wykorzystują obfitą literaturę polską i angielską, zawierają również poważny wkład samego autora. Ważnym dokonaniem w

dorobku jest tłumaczenie książki Bertranda Russella na język polski. Za zaletę można uznać pewną jednolitość rozwoju naukowego Habilitanta, który odnosi się do filozofii Wittgensteina.

4. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę:

Ad. 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych – brak informacji;

Ad 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych: brak informacji;

Ad 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism –

W latach 2005 – 2011 członek redakcji internetowego serwisu filozoficznego „Diametros”

Ad 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych:

Członek Krakowskiego Oddziału PTF

Ad 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska:

Działalność dydaktyczna:

Habilitant wykładał następujące przedmioty: filozofia języka, historia filozofii, współczesne koncepcje filozofii i etyki, wybrane zagadnienia etyki dwudziestego wieku, filozofia wychowania, logika. Prowadził również na kierunku filozofia dwa proseminaria: pragmatyzm oraz proseminarium poświęcone omówieniu wybranych ujęć natury filozofii. Prowadził również ćwiczenia do kursu filozofia języka, historia filozofii nowożytnej, logika I i logika II.

Działalność popularyzatorska:

Habilitant jest od 2012 r członkiem Okręgowego Komitetu Olimpiady Filozoficznej, od 2013 r członek zespołu recenzenckiego Okręgowego Komitetu Olimpiady Filozoficznej.

Tłumaczenia opublikowane prac naukowych z języka angielskiego:

Bertrand Russel, *Badania dotyczące znaczenia i prawdy (An Inquiry into Meaning and Truth)*, przeł. Jan Wawrzyniak, WAM, Kraków 2011, ISBN: 978-83-7505-721-8, ss. 334.

Ad 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego:

Habilitant był recenzentem kilkunastu prac licencjackich i magisterskich.

W latach 2006 – 2013 habilitant był opiekunem praktyk studenckich – wizytował lekcje prowadzone przez studentów. Kilkakrotnie pełnił funkcję opiekuna roku.

Ad 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich – brak informacji;

Ad 8/ udział w zespołach eksperckich – brak informacji;

W ocenie prof. Gutowskiego dorobek dydaktyczny i organizacyjny jest skromny, ale ocenia go pozytywnie, biorąc pod uwagę charakter uczelni, na której habilitant jest zatrudniony. Za niepokojący i niezrozumiały uznaje natomiast brak informacji na temat aktywności międzynarodowej i konferencyjnej (a także popularyzatorskiej), dlatego wnioskuje o możliwość rozmowy z Habilitantem w trakcie posiedzenia Komisji w celu wyjaśnienia tej kwestii. Przy założeniu, że wyjaśnienia powyższych kwestii będą przekonujące recenzent popiera wniosek, aby dr. Janowi Wawrzyniakowi nadać stopień doktora habilitowanego.

Zdaniem ks. dr hab. Zbigniewa Wolaka działalność organizacyjna jest nieco uboższa, ale wskazuje na zaangażowanie na uczelni i poza nią. Niestety brak informacji na temat udziału w konferencjach, stażach naukowych i podobnych przedsięwzięciach. Kwestia ta powinna zostać wyjaśniona podczas zebrania komisji. Pod warunkiem wyjaśnienia jej na korzyść habilitanta sformułowana konkluzja jest pozytywna i recenzent wnosi o dopuszczenie habilitanta do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Sprawozdanie z dyskusji Komisji ds. przewodu habilitacyjnego

Dr Jana Wawrzyniaka

Habilitant został zaproszony na posiedzenie komisji zgodnie z wymaganiami procedury. Zadano pytania przedstawione w recenzjach (udział w konferencjach, stażach naukowych) oraz dotyczące planów na przyszłość.

Przebieg rozmowy Habilitantem.

Habilitant przekazał członkom komisji odpowiedzi na pytania zawarte w recenzjach odnośnie udziału w konferencjach, staży naukowych oraz zaangażowania popularyzatorskiego na piśmie; pismo dołączono do protokołu.

Habilitant podziękował za cenne uwagi recenzentów zawarte w recenzjach, z którymi - jak stwierdził - zasadniczo się zgadza.

Prof. Agnieszka Kijewska: uczestniczył Pan w 5 konferencjach w czasie od obrony doktoratu – to dość mało.

Prof. Piotr Gutowski: Pisał Pan o współczesnych autorach, czy kontaktował się Pan z nimi?

Habilitant: Nie, nie kontaktowałem się z nimi, jestem wycofany, z lęku nie kontaktowałem się.

Prof. Piotr Gutowski: To znaczy poglądy znane są Panu z tekstów, a czy kontaktuje się Pan z osobami, które się podobnymi kwestiami zajmują, np. z polskimi wittgensteinistami?

Habilitant: Raczej się nie kontaktuję, bywałem na Ignatianium, jako bierny uczestnik konferencji organizowanych przez prof. Józefa Bremera.

Prof. Piotr Gutowski: Rozumiem, Pańska odpowiedź rozjaśnia sprawę.

Prof. Agnieszka Kijewska: Pytanie z ustawowych możliwości, mimo że nie był Pan na nie przygotowany. Jak ma Pan plany na przyszłość?

Habilitant: Rozumiem. Chciałbym kontynuować problematykę, jak powiedział prof. Gutowski, relacji perspektywy wewnętrznej do zewnętrznej oraz zagadnienie znaczenia. Chciałbym to rozciągnąć na kategorię zachowania i odwołać się do Helmuta Plessnera, ponieważ on także się takimi kwestiami zajmował. Zachowanie może być analizowane czysto behawiorystycznie, a z drugiej z zachowania można wydobywać sens. To by się wiązało z moimi dotychczasowymi zainteresowaniami, zamierzam drażyć wątki wittgensteinowskie, mam pewien pomysł, a właściwie już prawie gotowy artykuł dotyczący pierwszej filozofii Wittgensteina i po ostatnich korektach językowych wysyłam ten artykuł do zachodniego czasopisma.

Prof. Piotr Gutowski: Cieszę, że zamierza się Pan tym zająć, ale dobrze byłoby wyjść poza perspektywę wyznaczoną przez filozofię Wittgensteina. Czy może Pan powiedzieć o swojej

działalności popularyzatorskiej?

Habilitant: z dr Chrobakiem prowadzimy od lat dyskusje , spotykamy się cyklicznie od 15 lat co miesiąc. To są spotkania nieformalne, spotykamy się w kawiarni

Prof. Piotr Gutowski: szkoda że Pan od razu tego nie podał. Ale taką działalność – zwłaszcza w filozofii – można zaliczyć do działalności popularyzatorskiej

Prof. Agnieszka Kijewska podziękowała za rozmowę.

Dalsza dyskusja toczyła się pod nieobecność habilitanta.

Prof. Kijewska otworzyła dyskusję.

Prof. Piotr Gutowski stwierdził, że habilitant jest wycofany, nieśmiały i przesadnie skromny. Wygląda na to, że ma poważniejszy problem z samooceną. Biorąc pod uwagę to jego ograniczenie, trzeba stwierdzić, że dużo udało mu się osiągnąć. Szkoda jednak, że nie miał kontaktu z autorami, którymi się zajmuje. Prof. Gutowski skłonny jest przyjąć wyjaśnienia habilitanta w sprawie działalności popularyzatorskiej i konferencyjnej zawarte w dokumencie przekazanym komisji podczas rozmowy. Wystąpień konferencyjnych jest niedużo, ale fakt ten jest bardziej zrozumiały w świetle zasygnalizowanych przez Habilitanta problemów z kontaktami z ludźmi. Mimo że dorobek Habilitanta nie jest imponujący pod względem ilościowym prof. Gutowski jest skłonny ocenić go pozytywnie, biorąc pod uwagę głównie dobrą jakość jego publikacji .

Ks. Dr hab. Zbigniew Wolak podtrzymuje swoją opinię z recenzji oraz to, co prof. Gutowski powiedział. Zwrócił uwagę na to, że nierzadko spotka się błędy logiczne w pracach filozoficznych, natomiast artykuły Habilitanta są pod tym względem raczej poprawne.

Prof. Piotr Gutowski stwierdził, że pod tym względem, jednym z bardziej interesujących tekstów habilitanta jest artykuł napisany wspólnie z dr. Jakubem Gomułą, Świadczy on nie tylko o sprawnościach w dziedzinie logiki, ale też o samodzielności i pomysłowości kandydata.

Dr hab. Adriana Schetz podzieliła opinię prof. Gutowskiego o tym artykule. Ma jednak dużo wątpliwości, których część wyjaśniło spotkanie z habilitantem jeśli chodzi o jego postawę, co nie powinno przesądzać oceny. Dr hab. Adriana Schetz przeanalizowała artykuł habilitanta o problemie prawdy. Wskazała, że napisana i opublikowana została polemika z tym artykułem,

która pokazuje, że cały artykuł opiera się na błędach w myśleniu. Również monografia budzi wątpliwości. Jeden z recenzentów, którego dr hab. Schetz nie wymieniła z nazwiska, napisał negatywną recenzję i jest zbulwersowany, że jest w książce wymieniony jako recenzent. Opinie na temat publikacji mogą być różne, książka merytorycznie może sama się bronić, ale to nie jest spójna monografia, lecz zbiór artykułów, brakuje jej uspojującej narracji oraz wprowadzenia w problematykę.

Prof. Agnieszka Kijewska stwierdziła, że jest to ważna informacja, ale nie możemy jej brać tutaj, na tym etapie procedur, pod uwagę. To bardzo niedobra praktyka, której nie powinno się stosować wobec recenzentów.

Dr hab. Adriana Schetz stwierdziła, że w książce wymienione są nazwiska obu recenzentów, więc wydaje się, że recenzje obie są pozytywne. O recenzje dr hab. Schetz zwróciła się bezpośrednio do recenzentów.

s. dr hab. Tereza Obolevich stwierdziła, że takie zachowanie jest niebywałe ze strony wydawnictwa. Ale dorobek ocenia pozytywnie.

Dr hab. Adriana Schetz wskazała, że uwagi recenzenta wydawniczego dotyczyły konstrukcji książki. Jest to zła praktyka umieszczania nazwisk recenzentów, którzy piszą recenzję negatywną i jest to wiedza, która powoduje, że wątpliwości dr hab. Schetz są jeszcze większe niż w przedłożonej pisemnej opinii o kandydacie. Pracę należy docenić, nie jest to zła książka.

Prof. dr hab. Piotr Gutowski zapytał, czy ta negatywna recenzja odnosi się także do meritum poruszanych zagadnień czy może wyłącznie do kwestii konstrukcji książki?

Prof. dr hab. Agnieszka Kijewska stwierdziła, że to przypadek złamania dobrych obyczajów.

Prof. dr hab. Piotr Gutowski zapytał, kto te dobre obyczaje złamał: habilitant czy wydawnictwo? Niestety nie możemy kandydata o to zapytać.

Dr hab. Adriana Schetz zadała pytanie, czy możemy zakładać, że Pan doktor nie wiedział, że jest taka negatywna recenzja?

Dr hab. Joanna Mysona Byrska stwierdziła, że trudno sobie wyobrazić, żeby autor nie wiedział, jakie są recenzje wydawnicze jego monografii.

Prof. Piotr Gutowski stwierdził, że wydanie książki w sytuacji, gdy jedna z dwóch recenzji jest negatywna jest co najmniej dziwne i naganne. Dodał jednak, że skoro nie znamy dokładnych okoliczności tej sprawy, a istnieje konieczność podjęcia decyzji przy takim stanie wiedzy, jaki Komisja obecnie posiada, podtrzymuje swoją pozytywną opinię o merytorycznej wartości książki

i że gotów byłby polemizować w tej sprawie z recenzentem wydawniczym, jeśli jego negatywna ocena dotyczy tego aspektu publikacji.

Prof. Agnieszka Kijewska zauważyła, że nie mamy do recenzji wydawniczej wglądu i musimy wnioskować na podstawie tych dokumentów, które są nam dostępne.

s. dr hab. Tereza Obolevich powiedziała, że nie jest ekspertem w tej dziedzinie filozofii i jej uwagi są formalne, książkę uważa za dobrą, widać że Autor zna się na rzeczy. Wywody są jasne, a umiejętność jasnego wyrażania myśli jest bardzo cenną cechą. Jeśli chodzi o tłumaczenie książki brak w nim autorskiego podejścia i nie ma również autorskiej przedmowy. Przygotowanie tłumaczenia jest trudne i wysiłek translatorski należy docenić.

Prof. Agnieszka Kijewska również docenia wysiłek translatorski, przełożona książka jest ważna, nawet jeśli nie ma autorskiego wstępu lub wprowadzenia. Natomiast o jej zasięgu i recepcji świadczy między innymi zamieszczona w czasopiśmie „Argument” recenzja doktoranta, Łukasza Schockiego.

Dr hab. Joanna Mysona Byrska zauważyła, że habilitant uczestniczył jedynie w kilku lokalnych konferencjach, nie wykazał się działalnością międzynarodową i kontaktami zagranicznymi, co przy bardzo dobrej znajomości języka angielskiego zaskakuje. Również dziwi brak jakiegokolwiek komentarza do opublikowanego przekładu dzieła B. Russella. Każde tłumaczenie jest interpretacją i autorski komentarz wydaje się czymś naturalnym, ponieważ tłumaczy między innymi zastosowaną terminologię. Dlatego ma wątpliwości co do pozytywnej oceny całości dorobku.

Prof. Agnieszka Kijewska zwróciła uwagę na pewną niestaranność w przygotowaniu wniosku, w informacjach przekazanych recenzentom brak było nazwisk promotora i recenzentów doktoratu, które jednak udało się znaleźć w złożonych dokumentach. W autoreferacie habilitant podaje, że był recenzentem kilkunastu prac licencjackich i magisterskich, powinna być wymieniona dokładna liczba. Należy jednak zauważyć, że choć dorobek publikacyjny habilitanta jest skromny to, 9 artykułów ukazało się w poważnych czasopismach, nawet jeśli wzbudziły one dyskusję. Niektórzy w całym swoim dorobku nie opublikują tylko artykułów w punktowanych periodykach. Może nie ilość a jakość powinna przeważać?

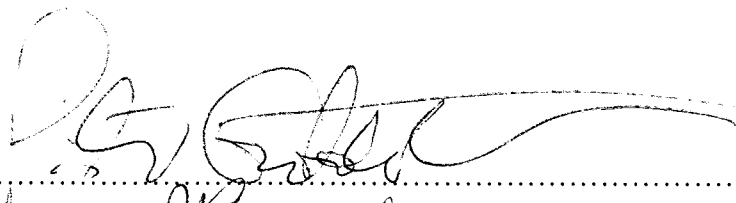
Głosowanie odbyło się w trybie jawnym.

Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Jana Wawrzyniaka jej członkowie uznali,

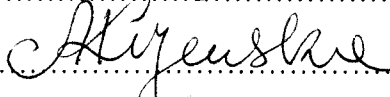
iż wykazał się on „istotną aktywnością naukową”, co oznacza, iż spełnia wymagania sformułowane w art. 16 ust 1 Ustawy, dlatego większością głosów podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie z wnioskiem o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia.

Podpisy członków komisji:

Prof. dr hab. Piotr Gutowski.....

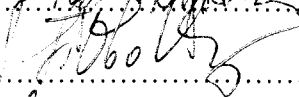
Prof. dr hab. Agnieszka Kijewska.....

Dr hab. Joanna Mysona Byrska.....

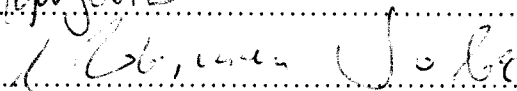
Dr hab. Tereza Obolevich.....

Dr hab. Adriana Scherz.....

Ks. Dr hab. Zbigniew Wolak.....

Informacje dotyczące konferencji, staży naukowych oraz działalności popularyzatorskiej

Szanowna Komisjo

Poniżej przedstawiam informacje dotyczące konferencji, staży naukowych, działalności popularyzatorskiej oraz cytowań. Ze względu na to, że w dokumentach przesłanych do CK nie zamieściłem pewnych informacji dotyczących mojej działalności organizacyjnej, pozwalam sobie podać je tutaj.

I. Lista wystąpień konferencyjnych

- Referat pt. *Dlaczego język potoczny? Kilka uwag o roli pojęcia języka potocznego w filozofii Wittgensteina*, konferencja pt. „Dwie koncepcje języka Ludwig Wittgenstein (1889-1951) i Martin Heidegger (1889-1976)” Warszawa, 20.10.2006, Organizator: Sekcja Teorii Poznania i Filozofii Języka Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej UKSW.

- Referat pt. *Austin i Quine o rozróżnieniu analityczne / syntetyczne*, konferencja pt. „ROCZNICE: Perspektywy analitycznej: filozofii nauki, filozofii języka, fenomenologii”, Kraków, 24.09.2010, organizator: IFiS UP.

- Referat pt. *Wittgenstein o kryteriach użycia słowa „kryterium”*, konferencja pt. „ROCZNICE: Perspektywy analitycznej: filozofii nauki, filozofii języka, fenomenologii”, Kraków, 29.09.2011, organizator: IFiS UP.

- Referat pt. *Paradoks Kripkensteina a nieredukcyjny materializm*, konferencja pt. „ROCZNICE: Perspektywy analitycznej: filozofii nauki, filozofii języka, fenomenologii”, Kraków, 25-26.10.2014, organizator: IFiS UP.

- Referat pt. *Justyfikacyjna teoria znaczenia a zasada dwuwartościowości*, konferencja pt. „ROCZNICE: Perspektywy analitycznej: filozofii nauki, filozofii języka, fenomenologii”, Kraków, 26-27.09.2015, organizator: IFiS UP.)

II. Staże naukowe

Nie odbyłem żadnego stażu naukowego.

III. Działalność popularyzatorska

Do mojej działalności popularyzatorskiej zaliczyłbym:

- wygłoszenie kilku pogadań na temat filozofii (dla zainteresowanych uczniów) w szkołach, w których wizytowałem lekcje prowadzone przez studentów w ramach praktyk pedagogicznych;

- uczestnictwo w nieformalnych, lecz regularnych (odbywających się co 2 tygodnie) spotkaniach poświęconych omawianiu książek filozoficznych i tekstów literackich posiadających „ładunek filozoficzny”, uczestnikami tych spotkań są zarówno filozofowie jak i przedstawiciele innych dziedzin (filologia, prawo) zainteresowani filozofią. Spotkania te odbywają się już od 15 lat. W ramach spotkań dobierałem lektury do dyskusji oraz przedstawiałem krótkie wprowadzenie w tematykę poruszaną w tekście. Tymi lekturami były m.in. „Obecność mitu” L. Kołakowskiego, „Mind and World” J. McDowella, „Ethics nad the Limits of Philosophy” B. Williamsa, „Uwagi o *Złotej Gałęzi* Frazera” L. Wittgensteina, „Król Lear”, „Końcówka” i opowiadania Borgesa.

Po obronie doktoratu nie opublikowałem żadnego tekstu popularnonaukowego z zakresu filozofii.

IV. Cytowania

1. Jan Wawrzyniak, *Opis faktów a ocena – od mitu do oczywistości*, *Diametros* (nr 25) IX 2010, s. 75-91.

Cytowane w:

a. Jan Pleszczyński, *Niewspółmierność medialna i jej konsekwencje*. *Nowe Media*. Czasopismo Naukowe, vol. 3 (2012) s. 121-141, s. 128.

http://apcz.pl/czasopisma/index.php/Nowe_Media/article/view/NM.2012.006/2172

2. Jan Wawrzyniak, *Paradoks kłamcy*, *Analiza i Egzystencja*, (15) 2011, 161-179.

Cytowane w:

a. Joshua Rasmussen, *Defending the Correspondence Theory of Truth*. 1st ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2014, s. 194.

<http://dx.doi.org/10.1017/CBO9781107415102>

b. Adam Nowaczyk, Antynomia kłamcy w ujęciu Tarskiego, „Analiza i Egzystencja”, 20(2012), s. 5-14, s. 5-8, 14.

c. Jacek Moroz, *Czy Alfred Tarski jest relatywistą aletycznym?* „Analiza i Egzystencja”, 23 (2013), s. 99-118, s.102.

3. Bertrand Russell, *Badania dotyczące znaczenia i prawdy (An Inquiry into Meaning and Truth)*, przeł. Jan Wawrzyniak, Kraków 2011, WAM.

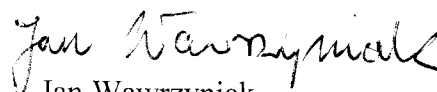
Cytowane w:

a. Łukasz Sochacki, Bertrand RUSSELL, *Badania dotyczące znaczenia i prawdy* Przeł. Jan Wawrzyniak. Kraków: Wydawnictwo WAM, 2011 ARGUMENT Vol. 2 (2/2012) s. 425–429, s. 428-429.

V. Działalność organizacyjna – uzupełnienie informacji

- W roku akademickim 2012/2013 byłem koordynatorem ds. postępowania antyplagiatowego w IFiS UP.

- Od roku 2013 do chwili obecnej jestem członkiem zespołu ds. opracowywania wyników ankiet studenckich w IFiS UP.

Jan Wawrzyniak